

សកម្មភាព ៖ ល្បែងសម័យមុន និងសម័យថ្មី
បុរេគណិត
 បំណិនពិចារណាក្នុងសង្គម
 (ភាពខុសគ្នារវាងព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើងក្នុងអតីតកាលបច្ចុប្បន្ន និងអណាគត
 ដោយផ្អែកលើពេលវេលា)។
ភាសាខ្មែរ
 ការប្រើពាក្យតាមវេយ្យាករណ៍(ការយល់ពីវាក្យសព្ទ ឃ្លា និងល្បះ)
 ប្រើពាក្យសំដីកាយវិការ និងនិមិត្តសញ្ញាដើម្បីទំនាក់ទំនង (និមិត្តសញ្ញាតំណាងឱ្យសត្វ
 និងវត្ថុនានា)។

គោលបំណង ៖
 (បុរេគណិត)
 (ភាសាខ្មែរ)
 ប្រាប់ពីពេលដែលកន្លងហួស កំពុងកើត និងមិនទាន់មកដល់។
 ប្រាប់បានពាក្យដែលទាក់ទងនឹងសម្ភារប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ
 និងសកម្មភាពចាំបាច់មួយចំនួន។
 ប្រាប់បានពីឈ្មោះសត្វ ឬ វត្ថុនានាដែលធ្លាប់ស្គាល់ចំនួន៥ លើសក៏បាន។

កម្រិតសិក្សា ៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់
រយៈពេល ៖ ២០ នាទី
ឧបករណ៍ ៖ កាតរូបភាពវត្ថុ ([សខ្មៅ](#), [ពណ៌](#)) ដែលគូរសកម្មភាព របៀបរបររស់នៅ ទំនៀមទម្លាប់
 ប្រពៃណី សម័យមុន និងសម័យថ្មី ឬអាចប្រើពាក្យសម័យបុរាណ
 និងសម័យទំនើបក៏បាន។
 (ឧទាហរណ៍ ចង្រៀងជាមួយ អំពូល, រទេះ ដើរ ជិះឡានសេះជាមួយ មួយឡាន, ទូរស័ព្ទ
 លើតុជាមួយ ទូរស័ព្ទដៃ.....)។ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូអាចយករបស់ពិតដែលមានមកបង្ហាញ
 ឱ្យកុមារឃើញផ្ទាល់ក៏បានដែរ។

ការរៀបចំ ៖ បង្ហាញកាតរូបភាពវត្ថុ សកម្មភាព របៀបរបររស់នៅ ទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណីសម័យមុន
 និងសម័យថ្មី ឬអាចប្រើពាក្យសម័យបុរាណ និងសម័យទំនើបក៏បាន។

- សេចក្តីណែនាំ៖**
1. ប្រាប់ក្មេងៗថា៖ ថ្ងៃនេះអ្នកគ្រូនឹងលេងល្បែងសម័យមុន និងសម័យថ្មីជាមួយកូនៗទាំងអស់គ្នា។
 2. ត្រូវបង្ហាញកាតឱ្យក្មេងមើលម្តងមួយសន្លឹក និងពន្យល់។
 3. បន្ទាប់មកត្រូវចែកកាតឱ្យទៅក្មេងៗម្នាក់ ១សន្លឹក។
 4. ចង្អុលជ្រើសរើសក្មេងម្នាក់សួរថា៖ តើកូនមានកាតរូបភាពអ្វី? ចាស៖កាតរូបទៀន។
 5. សួរកូនៗណាដែលមានកាតរូបភាពទៀនត្រូវក្រោកឈរឡើងទាំងអស់គ្នា។
 6. អ្នកគ្រូសួរ៖ តើរបស់ទំនើបជាងទៀនមានអ្វី? គេប្រើក្នុងសម័យថ្មីនេះគឺអ្វី? ចម្លើយ៖ អំពូល។

(សូមលើកសំណួរស្លក្នុងទាក់ទងនឹងវត្ថុសម័យមុន ឬ អតីតកាល និងសម័យបច្ចុប្បន្ន សម័យថ្មី
ទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណី) ឧទាហរណ៍៖ សម័យមុន មនុស្សដើរ, សម័យនេះ មនុស្សជិះកង់ ឡាន ម៉ូតូ។